08/03/2022

Μητροπολίτης Βεροίας: «Εισήλθαμε στην περίοδο της μετανοίας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην Ακολουθία του Μεγάλου Αποδείπνου στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας το απόγευμα της Τρίτης 8 Μαρτίου 2022.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και στον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90,2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Εἰσήλθαμε ἀπό χθές στήν Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή, κατά τήν ὁποία μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία μας νά ἀγωνισθοῦμε πνευματικά καί νά ζήσουμε σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, νά ζήσουμε ὅπως ἔζησαν οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας, ὅπως οἱ ἅγιοι τεσσα-ράκοντα μάρτυρες τῆς Σεβαστείας, τούς ὁποίους ἑορτάζουμε αὔριο.

Ἄς ἀκούσουμε, λοιπόν, τί λέγει ὁ ἅγιος Λουκᾶς σέ μία ὁμιλία του γιά τούς ἁγίους.

Ἦταν στρατιῶτες, γράφει, τοῦ ρω-μαϊκοῦ στρατοῦ καί ὁμολογοῦ-σαν ὅτι ὄντως ἦταν χριστιανοί, δέν τό ἀπέκρυπταν Ὅταν ὁ διοικητής τους ἀπαίτησε νά ἀρνη-θοῦν τήν πίστη τους καί νά θυσιά-σουν στά εἴδωλα, οἱ ἅγιοι δέν δέ-χθη-καν. Τότε τούς συνέλαβαν καί μετά ἀπό διάφορα βασανιστήρια τούς ὁδήγησαν στή λίμνη τῆς Σε-βα-στείας πού ἦταν παγωμένη καί τούς ἔριξαν μέσα γυμνούς, γιά νά πεθάνουν ἀπό τό κρύο. Γιά νά κάνουν μάλι-στα πιό δύσκολο τό μαρτύριό τους εἶχαν ὅλη τή νύκτα ἀνοικτό κοντά στή λίμνη ἕνα λουτρό πού προσέ-φερε θαλπωρή καί ἀνάπαυση. Με-γά-λος πειρασμός, ἀλλά οἱ ἅγιοι μάρ-τυρες ὑπέμεναν τή δοκιμασία, ἐκτός ἀπό ἕναν πού δειλίασε. Βγῆ-κε ἀπό τή λίμνη, ἔτρεξε πρός τό λου-τρό, ἀλλά δέν πρόλαβε νά μπεῖ μέσα, γιατί πέθανε στό κατώφλι του.

Ἐκείνη ἀκριβῶς τή στιγμή ἕνα οὐ-ράνιο φῶς ἔλαμψε μέσα στό σκο-τάδι καί οἱ μάρτυρες εἶδαν φωτεινά στεφάνια νά κατεβαίνουν ἀπό τόν οὐρανό. Τό θέαμα ἦταν μο-ναδικό, καί δέν τό ἔβλεπαν μόνο οἱ μάρτυρες, ἀλλά καί οἱ στρατιῶτες οἱ ὁποῖοι τούς ἐπιτηροῦσαν. Ἕνας μάλι-στα ἀπό αὐτούς, βλέποντας τό θαυμαστό γεγονός, πίστευσε στόν Χριστό καί φωνάζοντας ὅτι εἶναι καί ἐκεῖνος χριστιανός, ἔβγαλε τά ροῦχα του καί μπῆκε στά παγωμέ-να νερά γιά νά λάβει τόν στέφανο τοῦ μαρτυρίου, πού εἶχε στερηθεῖ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶχε δειλιάσει.

Ἄς ἀφήσουμε ὅμως γιά λίγο τούς ἁγίους μάρτυρες καί ἄς σταθοῦμε σέ ἐκεῖνον πού δειλίασε. «Ἐδει-λί-ασαν φόβῳ, οὗ οὐκ ἦν φόβος», λέγει ὁ ψαλμωδός Δαβίδ. Φοβήθη-κε, ἐκεῖ πού δέν ὑπῆρχε φόβος, γιατί ὁ Θεός ὑπόσχεται ὅτι θά ἐνι-σχύει καί θά φυλάσσει τούς μάρ-τυρές του.

Ἄν ὅμως ἐκεῖνος ὁ ταλαίπωρος δειλίασε καί, θέλοντας νά ζήσει, ἀρ-νήθηκε τόν Χριστό, χάνοντας τελι-κά καί τήν ἐδῶ ζωή ἀλλά καί τήν αἰώνια, ἄς σκεφθοῦμε πόσες φορές δειλιά-ζουμε καί ἐμεῖς καί ἀρνούμεθα τόν Χριστό, χωρίς κἄν νά βρισκόμεθα στή θέση πού βρέθηκε ἐκεῖνος. Διότι κάθε φορά πού ὁ πειρασμός ἤ ὁ λογισμός μᾶς παρακινεῖ νά παρα-κούσουμε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά κάνουμε κάτι ἀντίθετο, καί ἐμεῖς ὑποχωροῦμε, στήν πραγματι-κό-τητα ἀρνούμεθα τόν Χριστό καί μάλιστα χωρίς νά ἔχουμε κανένα κίνδυνο καί κανένα φόβο. Καί τόν

ἀρνούμεθα, χωρίς νά σκεπτόμαστε τί εἶπε ὁ Χριστός γιά ἐκείνους πού τόν ἀρνοῦνται, ὅτι θά τούς ἀρνηθεῖ καί Ἐκεῖνος ἐνώπιον τοῦ Πατρός του τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Ἄς σκεφθοῦμε, λοιπόν, πόσες φο-ρές ἔχουμε ἀρνηθεῖ τόν Χριστό καί ἄς μετανοήσουμε γιά τίς μικρές, ἔστω, αὐτές καί καθημερινές ἀρνή-σεις μας, ὅσο ἔχουμε χρόνο. Διότι τό μόνο πού μᾶς ἀποκαθιστᾶ ἐνώ-πιον τοῦ Χριστοῦ γιά τήν ἄρνησή μας εἶναι ἡ μετάνοια.

Καί ἡ Ἐκκλησία μας δέν μᾶς προ-βάλλει μόνο παραδείγματα ἁγίων, ὅπως τῶν ἑορταζομένων αὔριο ἁγί--ων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ μαρτυρησάντων, ἀλλά καί παραδείγματα ἀνθρώπων πού τόν ἀρνήθηκαν ἤ πού ἔζησαν μακριά του, ἀλλά μετανόησαν καί κέρδισαν τήν αἰώνιο ζωή.

Πρῶτος ἀπό ὅλους εἶναι ὁ μαθη-τής του, ὁ ἀπόστολος Πέτρος, ὁ ὁποῖος, ἐνῶ τόν εἶχε προειδο-ποιή-σει ὁ Χριστός ὅτι θά τόν ἀρνηθεῖ, δειλίασε μπροστά σέ μία ὑπηρέτρια καί τόν ἀρνήθηκε καί εἶπε ὅτι δέν τόν γνωρίζει καί δέν ὑπῆρξε μαθη-τής του. Καί τί ἔκανε στή συνέχεια; Ὅταν λάλησε ὁ ἀλέκτωρ καί θυμή-θη-κε τόν λόγο τοῦ Κυρίου, «ἐξελ-θών ἔκλαυσε πικρῶς».

Νά, ἡ μετάνοιά του! Ἔκλαυσε πι-κρά, μετανόησε καί ζήτησε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ καί ὁ Χριστός ὄχι μόνο τόν συγχώρησε ἀλλά καί τόν ἀπεκατέστησε.

Τό δεύτερο παράδειγμα εἶναι αὐ-τό τοῦ ληστοῦ, ὁλόκληρη ἡ ζωή τοῦ ὁποίου ἦταν ἀντίθετη τόσο πρός τόν νόμο τοῦ Θεοῦ ὅσο καί πρός κάθε ἔννοια ἠθικῆς καί δι-και-ο-σύνης.

Καί ὅμως ἐπάνω στόν σταυρό συνειδητοποίησε τί ἔκανε καί ζή-τη-σε καί αὐτός ἐν μετανοίᾳ νά τόν θυμηθεῖ στή βασιλεία του, καί κέρ-δισε καί αὐτός τήν ἄφεση. Ἔκλεψε τόν παράδεισο, ὅπως λένε οἱ πατέρες, μέ τή μετάνοια καί τήν ὁμολογία του.

Ὑπάρχουν ἄπειρα παραδείγματα μετανοίας, συνεχίζει ὁ ἅγιος Λου-κᾶς. Ὁ ὅσιος Βάρβαρος, πού ἦταν ληστής, κάποια ἡμέρα σκεπτόμε-νος τή ζωή του ἀνατρίχιασε καί πῆγε σέ ἕναν ἱερέα καί τοῦ ζήτησε νά τόν ρίξει σέ ἕνα στάβλο μέ χοί-ρους. Καί ἐκεῖ ἔζησε τρία χρόνια καί μετανόησε. Καί ὁ Χριστός δέ-χθηκε τή μετάνοιά του καί τοῦ ἔδω-σε τή χάρη τῶν θαυμάτων. Ἀλλά καί ὁ ὅσιος Ἰάκωβος ὁ θαυ-μα-τουργός, ἔλαβε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ κλείσθηκε σέ ἕνα σπή-λαιο γεμάτο ἀπό ὀστᾶ νεκρῶν, θέλοντας νά μετανοήσει, γιατί ἐξαιτίας τῆς πανουργίας τοῦ δια-βό-λου εἶχε πέσει σέ ἕνα βαρύ ἁμάρτημα. Καί ὁ Χριστός δέχθηκε καί τή δική του μετάνοια καί τοῦ ἔδωσε, ὅπως εἴπαμε, τή χάρη πρός ἐπιβεβαίωση τῆς ἀφέσεώς του.

Καθώς, λοιπόν, εἰσήλθαμε καί ἐμεῖς στήν περίοδο αὐτή τῆς μετα-νοίας, ἄς διδαχθοῦμε ἀπό τά παρα-δείγματα τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλη-σίας μας, ἀπό τά παραδείγματα τῆς μετανοίας, γιά νά βροῦμε καί ἐμεῖς τό ἔλεος καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ἕνα μεγάλο παράδειγμα γιά ὅλους μας εἶναι ἡ ἁγία Μαρία ἡ Αἰγυπτία, μία κοινή γυναίκα, μία γυναίκα ἡ ὁποία εἶχε ὁδηγήσει πολλούς ἀνθρώπους στήν ἁμαρτία καί ἔφθασε μέχρι τά Ἱεροσόλυμα νά ἁμαρτάνει. Ἀλλά ἐκεῖ ἦλθε εἰς ἑαυτήν, ὅπως ὁ ἄσωτος. Ἐνεθυμήθη ὅτι αὐτό πού κάνει εἶναι φοβερό καί γιά τήν ψυχή της ἀλλά καί γιά τήν ψυχή τόσων ἀνθρώπων.

Καί θέλοντας νά μπεῖ στόν ναό τῆς Ἀναστάσεως, νά προσκυνήσει καί ἐκείνη τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου, τή σταμάτησε ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, τῆς ἔδωσε δηλαδή μία εὐκαιρία νά μετανοήσει. Καί πράγματι, βλέποντας ὅτι ὅλοι μπαίνουν καί αὐτή δέν μπορεῖ νά μπεῖ, ζήτησε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, παρακάλεσε τήν Παναγία μας νά τήν βοηθήσει νά εἶναι σταθερή στή μετάνοιά της. Καί ἔφυγε στή συνέχεια, πῆγε πέρα ἀπό τόν Ἰορδάνη καί ἀσκήτευσε σαράντα χρόνια. Καί ἔφθασε σέ σημεῖο νά ὑπερίπταται ὡς ἄγγελος. Τόση καθαρότητα πλέον εἶχε ἡ ζωή της, πού στό τέλος ὁ Θεός τήν ἐλέησε, τῆς ἔστειλε ἕναν ἀββά τῆς ἐρήμου, τήν ἐξομολόγησε, τήν κοινώνησε καί ἔφυγε ἀπό τή ζωή αὐτή. Καί εἶναι πλέον ἡ τόσο ἁμαρτωλή αὐτή γυναίκα παράδειγμα μετανοίας γιά ὅλους μας.

Θά τή δοῦμε στό τέλος τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς πού τήν προβάλλει ἡ Ἐκκλησία μας. Δέν προβάλλει τήν ἁμαρτωλή ζωή της, ἀλλά προβάλλει τή μεγάλη μετάνοιά της.

Ἄς ἀκολουθήσουμε καί ἐμεῖς ὅλους αὐτούς, διότι, ὅπως εἶπα, καθημερινά εἴτε στά μικρά εἴτε στά μεγάλα ἁμαρτάνουμε. Ἄς ζητήσουμε ἐν μετανοίᾳ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. «Τό ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου».

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK